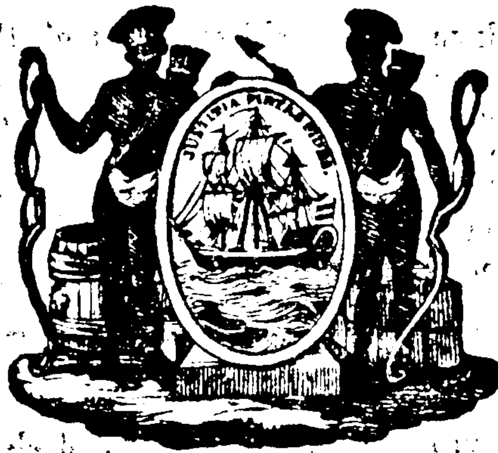
Ao. 1856.
Donderdag

No. 5.
10 Januarij.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 7 Januarij 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 5n. dezer maand No. 22, is bepaald dat de *Schuttersraad* voor dit jaar bestaan zal, uit de volgende Leden:

Den Kapitein S. B. de Mesquita, *President.*
» 1n. Luitenant S. Abendanon Sz.
» 2n. » J. W. Engelbrecht.
» Sergeant Majoor A. H. Vallée.
» Sergeant W. J. G. Labad.
» Korporaal R. J. M. O'Ferrall.
en » Schutter J. C. van Brussel.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 7 Januarij 1856.

(243) Alzoo A. Dessé en Wm. Humphreijs, Administrateuren van plantage *Kent*, gelegen in de divisie *Saramacca*, zich tot het Gouvernement hebben gewend, met verzoek om in plaats van den, (door hen abusivelijk opgegeven en dientengevolge, in het Gouvernements advertentie blad van den 15 December 1855 vermelden) slaaf *Charles*, geboren in 1829, moedersnaam *Simire*, den slavenjongen *Charleij*, geboren in 1846, zoon van *Delvia*, van den naam van voormeld effect af- op dien van T. M. Hoogland voor den vrijdom te doen overschrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements Secretarie te doen.

De waarnemende Gouvern. Secretaris,
E. A. VAN EMDEN,

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 9 Januarij 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van 8n. dezer maand No. 37, is, onder de nadere goedkeuring des Konings,

1o. Aan den Heer J. E. Schmidt, verleend een *eervol* ontslag als 2n. Luitenant der divisie *Beneden Cottica.*

2o. Tot *2n. Luitenant* in gemelde divisie benoemd, de Adjudant-Onderofficier C. P. Bijl de Vroe.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Transport.

[384] Den 7 Januarij 1856. A. W. Oppenheimer aan E. B. Stuger, van het Erf en daaropstaande gebouwen op den hoek van den *Waterkant* en de *Oranje Straat*, N. W. La. A No. 103 O. W. La. A. No. 55.

Paramaribo, den 7 Januarij 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Paramaribo, den 7 Januarij 1856.

[259] Alzoo L. Bixby, zich tot het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, heeft gewend, ter bekoming van voorloopige uitbetaling zijner vorderingen ten laste de onderstaande Effecten, als:

Van de plantage *Guinesche Vriendschap* en de houtgronden *Overtoom*, *Vreeland* en *Indigo*, aankomende den boedel Salomon de la Parra.

» de plantage *Concordia*, toebehoorende voor de *helft*, den boedel Salomon de la Parra, en voor de *wederhelft*, de erven Semuel Haim de la Parra.

en » den houtgrond *La Diligence*, voor ¾, aankomende den boedel Salomon de la Parra en voor ¼ het eigendom van de erven Semuel Haim de la Parra.

Zoo wordt hiervan naar aanleiding van art. 4 der Publicatie van den 6n. December 1843 (G. B. No. 8) aankondiging gedaan, ten einde belanghebbenden in de gelegenheid te stellen, om, zoo noodig, zich daartegen te kunnen verzetten.

De Secretaris,
J. ELLIS.

(388) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 18n. Januarij 1856, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Den grond *NOOIT GEDACHT*, gelegen aan de rivier *boven Suriname*, aankomende F. G. Henkel.

Paramaribo, den 9 Januarij 1856.

SIMON ABENDANON Sz.

(387) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 1n. Februarij 1856, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De Plantaadje *DE VREDE cum annexis*, gelegen aan de rivier *boven Cottica*, aankomende de Erven van wijlen Mr. T. A van Berkel en vrouwe A. M. E. ter Smitte.

Paramaribo, den 9 Januarij 1856.

SIMON ABENDANON Sz.

Schutterij van *Paramaribo.*

Tweede oproeping.

De *Commissie van Inschrijving en Vrijstelling* voor en van de Schutterij, roept bij deze op alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den *eersten* Januarij 1856 den vollen ouderdom van *achttien* jaren bereikt hebben en hun *vijftigste* nog niet zijn ingetreden, welke nog niet reeds in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten ook dan niet tot de vrijgestelden te behooren, met uitzondering nogtans van de zoodanigen welke volgens art. 3 van het Reglement voor de Schutterij gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd of van schriftelijke Finale Vrijstelling van de Commissie voorzien zijn.

Wordende bij deze herinnerd aan art. 5 der Wet van 13 Mei 1836 (Gouvern. Blad No. 7) waarbij degenen welke aan de oproepingen geen gehoor hebben gegeven, zullen gestraft worden met eene geldboete van niet minder dan VIJFTIG en niet meer dan HONDERD Gulden of wel met eene gevangenzetting van niet minder dan TIEN dagen en niet langer dan EENE maand.

Zij zal vergaderen in het locaal van de Burger-hoofdwacht aan den *Ouden Oranjetuin* van 's morgens 9 tot 12 uren op Maandag den 14den Januarij 1856.

De voor de Commissie verschijnenden, zullen de Letter en het Nummer hunner woonplaats en den naam der Straat moeten opgeven.

Paramaribo, den 7 Januarij 1856.

Namens de Commissie voornoemd
S. M. BROMET,
Secretaris.

De COMMISSIE, benoemd bij resolutie van Zijne Exc. den Heer Gouverneur van 12 December 1855, No. 1511, ten einde binnen deze stad geldelijke bijdragen in te zamelen tot het vestigen van eene nieuwe Sterrewacht te *Leyden*, heeft de eer, hare mede-ingezetenen langs dezen weg uit te noodigen, om, elk naar zijn vermogen, hiertoe te willen medewerken.

De bloei der Sterrekunde in *Nederland* is aan ieder, zelfs den vreemdeling, bekend. Het onvoldoende van het bestaande Observatorium te *Leyden* echter belemmert de volledige beoefening dier wetenschap aldaar. Het Moederland trekt zich deze zaak met belangstelling aan; er hebben zich daar reeds onderscheidene Commissien gevormd om de inschrijvingen aan te bevelen. Zal nu deze kolonie, die uit eene verbetering van die inrigting ook voor haar zelve, vooral met betrekking tot Zeevaart en Aardrijkskunde, een praktisch nut mag verwachten, met hare blijken van deelneming achter blijven?

De Commissie voornoemd zal dan tot dat einde lijsten van inteekening aan hare medeburgers aanbieden en streelt zich met het vooruitzigt, dat zij hunnen bijstand niet te vergeefs zal hebben ingeroepen.

Paramaribo, den 7 Januarij 1856.

De Commissie voornoemd,

H. C. FOCKE.
J. A. MULLER Jz.
J. A. VOIGT.

Nieuwstijdingen.

ZWARTE ZEE.

"Nadat er nu in de Krim eene volledige wapenrust gekomen is, zijn de oogen van Europa genoegzaam geheel op het Aziatische oorlogstooneel, en bijzonder op de operatien van Omer pacha gerigt. Deswege kunnen eenige militaire mededeelingen omtrent de Kaukasische provincien niet onbelangrijk geacht worden. De gezamenlijke Russisch-Kaukasische provincien bestaan uit zekere militaire afdeelingen, die haar eigen opperhoofd hebben, en deze chefs van afdeelingen zijn te zamen aan den generaal Murawieff ondergeschikt. Zoo is bij voorbeeld de generaal prins Bagration-Muchranski chef der troepen in Gurie en Mingrelie, die uit landmilitie te voet en te paard bestaan, en waarbij eenige regementen kozakken gevoegd zijn. Over de troepen bij Achalzik voerde de bij Kars gesneuvelde luitenant-generaal Kowalowski het bevel; chef van de Erivansche afdeeling troepen is de generaal Suszloff; doch vooral moet de chef van het leger in Grusie, de luitenant-generaal v. Bebutoff, genoemd worden, onder wiens opperbevel de troepen staan, die het invallend leger van Omer pacha het hoofd zullen moeten bieden. De keurtroepen, die den overwinnaar van Achalzik en Gümri ter dienste staan, zijn allereerst de 19e. divisie infanterie onder bevel van den luitenant generaal Koslowski I, welke uit de brigade musketiers en de brigade jagers van den generaal Ewdokimoff bestaat, welke laatste gedurende den oorlog met Schamyl op eene kordonlinie tegen dezen stond, doch thans beschikbaar is, omdat de kordonlinien in den vrede met militie bezet worden. Verder kommandeert Bebutoff over de 20ste divisie infanterie, welke mede uit 4 regementen bestaande met de 19de divisie te zamen 16 bataljons telt, hetwelk ten aanzien van den aannaderenden vijand, die alleen op den weg van Kutais 22 bataljons of 20,000 man sterk moet zijn, niet veel is. Doch talrijker zijn de in Imerie en Grusie (Georgie) door Murawieff achtergelaten bataljons reserve, waarvan het getal 32 bataljons bedragen kan, daar het geheele Kaukasische leger 48 bataljons reserve telt, waarbij de militie en de talrijke liniekozakken niet in berekening komen.

Sedert de zaken in Azie een zoo gunstigen keer hebben genomen, heeft de Porte voor eene snelle verbinding tusschen Konstantinopel en het oorlogstooneel in Azie gezorgd. Alle twee dagen komen geregeld stoomers uit Redut Kale en Trebisonde aan, welke hunne reis in 18 uur afleggen. Omer pacha heeft na zijne positien aan de Ingur versterkt te hebben, den 9den November ll. zijne offensive operatien hervat; waarover echter nog nadere tijdingen worden te gemoet gezien.

Engeland.

Een vroeger in Russische, doch later in Engelsche dienst geplaatste geneesheer, maakt de geallieerden daarop opmerkzaam, dat zij toch vooral niet nalaten, om wanneer zij in het aanstaande voorjaar in het bezit van Ockzakoff en de oevers van de Bug mogten komen, in die omstreken opdelvingen te doen als wanneer zij zonder moeite de overblijfselen van de oude stad Olbia zullen ontdekken, waarvan reeds munten en standbeelden naar Odessa en Petersburg zouden gezonden zijn. Hij verklaart verder, dat hij zelf voor eenige jaren van de boeren aldaar gouden, zilveren en koperen munten, die zij bij het omploegen van den grond gevonden hebben, ingewisseld heeft, en die hij later tot een hoogen prijs aan het Britsche museum verkocht had. Ook het graf van Mithridates, op een vulkanischen heuvel bij Kertsch, is, volgens dezen geneesheer, wel waardig nader onderzocht te worden.

— Er is reeds zooveel gesproken over het sparen van Odessa door de geallieerde vloten, dat het niet van belang ontbloot is te vernemen, wat dienaangaande het gevoelen is van den onlangs van Kinburn naar Balaklava teruggekeerden correspondent van den *Times*. Deze, welke vroeger meermalen een aanval op Odessa heeft aanbevolen, laat zich thans aldus uit: » Toen de vloten voor Odessa lagen, deed de Fransche admiraal bij keizer Napoleon aanvrage of de stad gebombardeerd moest worden; het antwoord uit Parijs moet een bepaald tegenbevel geweest zijn, en ook de Engelsche admiraal had van zijne regering instructiën om slechts tot een aanval over te gaan, wanneer hij van het welslagen overtuigd was. De beide vlootvoogden hebben tot nu altijd in de volmaaktste overeenstemming gehandeld, doch hunne positie is in zooverre verschillend, dat de Fransche admiraal onder Pelissier gesteld is, die zijn leger niet door op zich zelf staande operatien wil verzwakken; terwijl sir Edmund Lijons geheel onafhankalijk is van den chef des legers. Eenmaal was er sprake van om aan den Russischen gouverneur de slooping der versterkingen en de uitlevering zijner kanonneerbooten te vragen, als wanneer Odessa gespaard en als eene handelsstad beschouwd zoude worden. In geval van weigering moest hij zich daarentegen op een bombardement der stad voorbereiden. Deze boodschap werd echter nooit afgezonden, daar men wel inzag, dat ingeval van eene weigering, de vloten om der wille van hare eer tot den aanval verpligt zouden geweest zijn; en het is meer dan twijfelachtig of Odessa wel zonder een aanzienlijk ladingskorps verniеld kan worden. De straten zijn ruim uiteengebouwd, de huizen van steen, dewijl zij buitendien zoover achter de strandbatterijen staan, dat zij slechts door mortieren bereikt kunnen worden; daarom zoude het bijna niet mogelijk zijn door het geschut der schepen een algemeenen brand te veroorzaken. Men denke slechts aan Sebastopol; dit was slechter gebouwd dan Odessa. Een jaar lang regende het kogels op zijne daken, ten slotte staken de Russen het zelven aan alle zijden met pek en teer in brand, een harde wind wakkerde de vlammen aan en toch is Sebastopol niet geheel afgebrand. De voorraad kogels en kruid van de geheele vloot zoude ter naauwernood voldoende zijn Odessa in de asch te leggen, terwijl het buitendien voor de linieschepen te gewaagd zoude zijn in de nabijheid der strandbatterijen te gaan liggen. Om Odessa met hoop op goed gevolg aan te vallen, heeft men een aanzienlijk aantal drijvende batterijen noodig om de forten tot zwijgen te brengen en daarna aan de linieschepen de gelegenheid te geven hunne batterijen tegen de stad te rigten; of wel een groot aantal bombardeerbooten met een voldoende reserve artillerie, om de stad verschillende dagen onafgebroken te beschieten; of anders eene armée om het garnizoen af te matten en de stad in den rug aan te vallen; ten slotte zoude ook een geheime vernielingsmachine, zoo als admiraal Dundonald er een te bezitten, kunnen dienen. Van deze vier methodes schijnt alleen de derde voldoende. De kosten aan materieel bij een bombardement zijn ontzaggelijk groot, zelfs wanneer men in verhouding, zoo als bij Kinburn het geval was, niet veel krachts inspanning heeft aan te wenden. Voor elke bom, welke in een huis zoude binnen dringen, zouden bij een bombardement van Odessa er drie in de straten nedervallen. Dit zijn de gronden waarom de vloten niets tegen Odessa hebben ondernomen. Zij hadden zeker veel schade kunnen aanrigten, doch de geheele stad nimmer kunnen vernielen. De Fransche admiraal deed het voorstel verscheidene nachten eenige kanonneer- en mortierbooten de stad digt te doen naderen en kogels er in te laten werpen; sir Edmund Lyons was waarschijnlijk daarentegen van oordeel, dat het oorlogvoeren op zulk een kleine schaal niet met de waardigheid der vloten strookte en men of Odessa met de geheele zeemagt moet aanvallen en vernielen of ongedeerd laten."

— Volgens berekening van sir John Bowring bedraagt de bevolking van China, tegenwoordig tusschen de 350 à 400 millioen zielen. Van de Chinesche landverhuizens bevonden zich in Siam 1,500,000, op Java 135,000 alsmede een groot aantal op de Indische eilanden, in Cochin-China, op de Philippijnsche en Sandwichs-eilanden, in de West-Indien en in Australie.

— Thans is een groot militair bolwerk op een punt, tegenover Sheerness gelegen, voltooid, aan welks bouw men twee jaren gearbeid heeft. Dit werk bestrijkt de Teems en de Medway, en is met een genoegzaam aantal stukken geschut voorzien, om de grootste schepen in den grond te kunnen boren. Het metselwerk heeft 12 voeten dikte, en het bolwerk zelf, welks bouw 14,000 p. st. gekost heeft, is 41 voeten hoog.

De Amerikaansche bladen maken gewag van eene merkwaardige vergiftiging, welke aan boord van een uit Boston vertrokken walvischvaarder heeft plaats gevonden. Bij het eiland Juan-Fernandez gekomen, om water in te nemen, had de bemanning zich uit vermaak met de gewone vischvangst bezig gehouden, en had een aantal platte witte visch, eene soort van brasems enz., gevangen. Van deze visch werd gegeten, ten gevolge waarvan echter 42 personen van de 57 man sterke equipage, weinige uren daarna, onder blijkbare teekenen van vergiftiging, den geest gaven. De overgeblevene 15 man hadden mede in min of meer hevige mate buikpijn te verduren.

— Voor de regtbank te Exeter werd kortelings eene zaak behandeld, die bij vele liefhebbers van pluim- en viervoetig gedierte en bij hen die deze diersoorten geen goed hart toedragen, wegens den last, dien zij dikwijls aan de buren hunner meesters veroorzaken, nog al eene belangstelling had opgewekt. Zeker iemand, diende namelijk eene klagt in, dat zijn buurman er een hofhond op nahield, die hem wegens zijn geblaf 's nachts bijna geen rust liet; maar meer nog dan over dit viervoetig dier, meende hij reden te hebben zich over een haan te beklagen, dien de buurman in zijne kleine menagerie er ook al op nahield, want laatstgemelde vond het goed, regelmatig elke minuut zes à zeven malen te kraaijen.

In zijn eisch tot voldoening voor den door hem geleden last was de klager echter zeer matig, want hij vorderde niet meer dan een pond sterling.

De regter, na ook de andere partij gehoord te hebben, verklaarde dat de bewoners van steden en dorpen geenszins het regt hadden om er dieren op na te houden, die het den buurlieden lastig maakten, doch van den anderen kant moesten laatstgemelden ook niet al te gevoelig zijn, maar daarentegen een tamelijk geblaf en gekraai voor lief nemen. Redelijkerwijze behoefde echter geen haan 150 maal in 25 minuten zijn alles behalve slaapverwekkend gekraai te laten hooren. De verweerder werd dientengevolge tot eene boete veroordeeld van 1 shilling, met bijvoeging dat voor elk onbetamelijk gekraai zijns haans in het vervolg zijn buurman een nieuwe klagt kon indienen.

Frankrijk.

De Fransche dagbladen deelen mede, dat volgens de laatste berigten uit Hong-Kong, de heer Bourboulon, gevolmagtigd minister van Frankrijk te Canton, zich gereed maakte om van daar te vertrekken en dat hij vervangen zal worden door een ondergeschikt ambtenaar dier legatie, die een invloed heeft weten te verkrijgen, welke niet anders dan gunstig kan aangewend worden voor de hervormingen, die men in de binnenlandsche organisatie van het Hemelsche Rijk te gemoet ziet. Onder de veranderingen, die in dat rijk reeds zijn ingevoerd, verdient vooral gemeld te worden, dat de regering van China in het bezit is van twee gewapende stoombooten ter bescherming van den handel, welke twee stoombooten reeds belangrijke diensten bewezen hebben, daar zij in de golf van Leao Tong, met behulp van eene Engelsche brik, 22 barken toebehoorende aan zeeroovers, hebben verbrand en laten zinken. Dit is reeds de tweede maal sedert de verovering van Shanghae door den admiraal Laguerre, dat de mandarijnen de hulp der Europeanen aannemen in hunne worsteling tegen de opstandelingen, die vooral in den laatsten tijd gemeene zaak gemaakt hebben met de zeeroovers, tot groot nadeel en gevaar van den kusthandel. Zelfs werd te Hong-Kong verzekerd, dat twee Engelsche schoeners, die van Shanghae kwamen, in handen dier roovers gevallen waren.

— Om zich een denkbeeld te maken van de grootsche en indrukwekkende wijze waarop de uitreiking der belooningen aan de tentoonstellers te Parijs heeft plaats gehad, diene het volgende: Het orkest werd voor deze gelegenheid door Berlioz gedirigeerd en bestond uit meer dan 1000 personen, namelijk voor den zang 240 bassen, barytons en tenoren, 220 alten en sopranen en 70 koorknapen, en voor het orkest 250 blaasinstrumenten, 120 violen, 50 alten, 40 violoncellen, 40 contrabassen en 35 harpen. Bij die plegtigheid werd door dit reusachtig orkest *l'Impériale*, cantate van Berlioz, uitgevoerd door twee koren, begeleid door twee orkesten, een koor van Haendel; de finale der 9de Beethovensche sinfonie; het koor der 4de acte van *Les Huguenots*, waarbij het monnikenkoor door 20 baszangers vertegenwoordigd werd; het gebed uit de opera *Moïse*, met begeleiding van 35 harpen, het *Ave Verum* van Mozart, de ouverture *Freyschutz*, het koor en ballet uit de *Armide* en de twee eerste nummers van het *Te Deum* van Berlioz. Men was voornemens tien of twintig soortgelijke concerten in het glazen paleis te geven. Berlioz dirigeerde zijn orkest door middel van een *elektriek* metromonium van nieuwe vinding, vermits het niet alleen door middel van vijf draden de bevelen van den hoofd dirigent aan de vijf tweede-orkestmeesters mededeelt, maar tevens zoodanig is ingerigt, dat al het onveranderlijk werktuigelijke van een metromonium hier vervalt, vermits de hoofddirigent, door het drukken op een koperen toets, desverkiezende bij iederen maat het tempo veranderd kan aangeven.

— De *Oester. Z it.* deelt mede, dat Keizer Napoleon, toen hij van de plegtigheid der prijsuitdeeling naar de Tuilerien terugkeerde, de volgende woorden tot eenigen zijner vertrouwden gesproken heeft: „Goddank! mijn geweten geeft mij de getuigenis, dat ik regt heb de staatkundige rigting, welke ik in de Oostersche zaak insloeg, te vervolgen. Ik heb sedert het begin van den oorlog tegen Rusland mij zelven dikwijls de vraag gedaan; of ook de luister van den troon of de inblazingen der eigenliefde mij in beslissende oogenblikken zouden doen voorbijzien of ik mij op den regten of op den verkeerden weg bevind. Dan de weerklank, die mijne woorden thans in de borst niet alleen van mijn eigen volk, maar ook der vertegenwoordigers van alle natien der wereld, die in het kristallen paleis aanwezig waren, vonden, hebben mij de innigste overtuiging ingeboezemd, dat onze zaak eene heilige, eene regtvaardige is, wier zegepraal ik ook zweer te zullen verzekeren." Degene, welke dit mededeelt, verpandt zijn woord van eer, dat hem deze woorden door een oorgetuige letterlijk medegedeeld werden.

— Omtrent het doeleinde van den oorlog tegen Rusland hoort men te Parijs de volgende beschouwingen onder het publiek voordragen. De Engelsche marine en de Fransche landarmee hebben Rusland wel niet doen vallen, doch zijnen grenswal gebroken. Engeland in het bijzonder beoogt den val van de Russische magt in den Kaukasus, omdat van den Kaukasus uit voor Rusland steeds de poorten openstaan, tegen Perzie, Armenie, Koerdistan, alsmede tegen Anatolie; omdat van den Kaukasus uit de Russische staatkunde eenen beslissenden invloed uitoefenen zal op den toestand der beide groote Mahomedaansche magten, die altijd naijverig jegens elkander zijn. Sebastopol bedreigde Konstantinopel zonder Azie te bedreigen, en als dreigwoord tegen Konstantinopel was Frankrijk misschien meer nog dan Engeland op den val der Russische magt in de Krim gezet. Wat Engeland inzonderheid in de Krim beoogt, is de ondergang van de Russische marine, en de geheele vernieling van de groote haven-inrigting van Sebastopol zelf. Zoo lang de oorlog een Aziatische, blijft, en hoogstens tegen de Russische vestingen in de Oostzee woedt, kan Europa toezien; maar een Aziatische oorlog en een bloote aanval op de Baltische kusten kan deze kampstrijd bezwaarlijk op den duur blijven, en het is te verwachten, dat bij eene uitbreiding, Engeland en Frankrijk de Duitsche en Scandinavische magten om zoo te spreken zedelijk noodzaken zullen om zich te verklaren.

Duitschland.

De voornaamste Duitsche dagbladen stemmen alle overeen in het gevoelen, dat zoo lang Rusland zich niet geneigd toont, om onvoorwaardelijk aan de eischen der Westersche mogendheden te voldoen, en daardoor toereikende waarborgen voor de toekomst te geven, er geen uitzigt op het herstel van een duurzamen vrede bestaat. „Het despotismus, zegt de onder het oog des bondsdags verschijnende *Postzeitung*, dat over de kracht en het leven van 70 millioen onderdanen beschikt, is en blijft een gevaarlijke vijand voor de Europesche civilisatie. Met deze hulpmiddelen voorzien, kan Rusland weder een nieuw Sebastopol aanleggen, eene nieuwe talrijke vloot in de Zwarte Zee bouwen, waartoe het zich beroemt door zijne scheepstimmerwerven en magazijnen te Nikolaieff, ten allen tijde in staat te zijn. Maar geciviliseerde natien, zoo als Engeland en Frankrijk, kunnen niet steeds op schildwacht staan, om dien gevaarlijken vijand te bewaken, evenmin kunnen zij millioenen gouds en honderd duizende menschen opofferen, om aan de Russische veroveringszucht paal en perk te stellen. De Europesche civilisatie eischt spaarzaamheid met het leven en geld der volken. Offers van dien omvang, zoo als de tegenwoordige oorlog die eischt, kunnen slechts éénmaal in eene eeuw gebragt worden en het werk moet derhalve voortgezet worden, tot dat een resultaat is bereikt, dat het hervatten daarvan, in de toekomst, onnoodig maakt.

Dit is het regt der Westersche mogendheden en niemand kan het laken, dat zij het met inspanning van al hare krachten, vervolgen. Het hangt thans voornamelijk van Duitschland af, om in zijn eigen belang, en zelfs in dat van Rusland een einde aan de gruwelen des oorlogs te maken. In de tegenwoordige eeuw, is Duitschland reeds met woord en daad tegen den verstoorder van den Europeschen vrede, die toen Napoleon I heette, met het beste gevolg opgetreden. Indien andere Europesche staten hunne stem bij die van Duitschland voegden, dan zoude naar alle waarschijnlijkheid, Rusland door min bloedige middelen tot toegevendheid gebragt worden. Hiertoe is het oogenblik thans bijzonder gunstig. Moge men hetzelve niet ongebruikt voorbij laten gaan.

— Een kalm oordeel over de kwestie van vrede of oorlog vindt men in de volgende regelen van de *Edinburgh Review*:

„Wij stemmen van harte in met het algemeene gevoelen der natie, dat wij verpligt zijn voordeel te trekken van onze gelukte pogingen, en dat geen vrede geteekend kan worden, sonder dat het overwigt van de wapenen der geallieerden erkend en het hoofddoel hunner staatkunde in het vervolg tegen aanranding gewaarborgd wordt, doch men moet niet uit het oog verliezen dat Engeland en de britsche regering niet alleen in dezen krijg te beslissen hebben, en dat de handhaving van ons naauw en innig verbond met Frankrijk, een voorwerp van grooter gewigt voor het algemeene welzijn en voor onze eigene belangen is, dan de nederlagen en vernedering van Rusland. Een der voorwaarden en waarborgen die ten grondslag lagen van dat verbond, was de gematigdheid van het oogmerk en de belangelooze aard van den krijg." En iets verder: „Wij stellen groot vertrouwen in de getrouwheid van onze bondgenooten, in de bezadigdheid, vastheid en het oordeel van den keizer der Franschen, met betrekking tot de behandeling der krijgsbelangen. Doch wanneer wij buitensporige eischen zien opwerpen, als wij vernemen, dat Ruslands magt vernietigd, zijn grondgebied verbrokkeld, de verdrukte nationaliteiten van Europa tot oproer aangespoord, en de oorlog voortgezet moet worden met onverminderde woede, met oogmerken die niet tot het oorspronkelijke doel der verbondene mogendheden behoorden, dan antwoorden wij dat deze overdrevende zienswijze geenzins te vinden is in dat verbond, waarop het welslagen van onze zaak voornamelijk rust, en dat ons bondgenootschap gevaar loopt, indien men op onze tegenwoordige behaalde zegepraal plannen wil bouwen van overwinningen, of van groote veranderingen in het europesche grondgebied, en alzoo een nieuwen en veel onreiner oorlog beginnen."

— Onderscheidene Duitsche dagbladen behelzen mede beschouwingen over den staat van uitputting, waarin Rusland zich reeds thans, na een oorlog van nog geen twee jaren, bevindt. De welvaart is al dermate verminderd, dat zelfs de aanzienlijkste adelijke familien zich in hare huishouding tot het strikt noodige moeten beperken. In weerwil van de herhaalde buitengewone ligtingen, die gedurende dit korte tijdsbestek werden bewerkstelligd, heeft de regering zich nog genoodzaakt gezien, om zelfs den landstorm in het veld te brengen, waardoor eene onbeschrijfelijke ellende over de bevolking is gebragt, en de armoede en nood der teruggelatene familien tot een hoogen graad is geklommen. Het ontbreekt reeds aan handen voor veld- en anderen arbeid; de handel staat stil en de uitvoer der produkten heeft geheel opgehouden. Daarbij zijn de prijzen van wijnen, koffij, suiker, tabak, specerijen en vele andere waren tot eene voorbeeldelooze hoogte gestegen. Men is het algemeen eens, dat deze oorlog de eigenlijk zwakke zijde van Rusland aan den dag heeft gebragt. In plaats van in dit verbazend groote, maar zwak bevolkte rijk, de Europesche beschaving en met deze den landbouw, den handel en de nijverheid aan te moedigen en te bevorderen, heeft de regering gepoogd haar grondgebied in het oneindige te vergrooten.

De bloei der Sterrekunde in *Nederland* is aan ieder, zelfs den vreemdeling, bekend. Het onvoldoende van het bestaande Observatorium te *Leyden* echter belemmert de volledige beoefening dier wetenschap aldaar. Het Moederland trekt zich deze zaak met belangstelling aan; er hebben zich daar reeds onderscheidene Commissien gevormd, om de inschrijvingen aan te bevelen. Zal nu deze kolonie, die uit eene verbetering van die inrigting ook voor haar zelve, vooral met betrekking tot Zeevaart en Aardrijkskunde, een praktisch nut mag verwachten, met hare blijken van deelneming achter blijven?

De Commissie voornoemd zal dan tot dat einde lijsten van inteekening aan hare medeburgers aanbieden en streelt zich met het vooruitzigt, dat zij hunnen bijstand niet te vergeefs zal hebben ingeroepen.

Paramaribo, den 7 Januarij 1856.

De Commissie voornoemd,

H. C. FOCKE.
J. A. MULLER Jz.
J. A. VOIGT.

Nieuwstijdingen.

ZWARTE ZEE.

Nadat er nu in de Krim eene volledige wapenrust gekomen is, zijn de oogen van Europa gezamenlijk geheel op het Aziatische oorlogstooneel, en bijzonder op de operatien van Omer pacha gerigt. Deswege kunnen eenige militaire mededeelingen omtrent de Kaukasische provincien niet onbelangrijk geacht worden. De gezamenlijke Russische Kaukasische provincien bestaan uit zekere militaire afdeelingen, die haar eigen opperhoofd hebben, en deze chefs van afdeelingen zijn te zamen aan den generaal Murawieff ondergeschikt. Zoo is bij voorbeeld de generaal, prins Bagration-Muchranski chef der troepen in Gurie en Mingrelie, die uit landmilitie te voet en te paard bestaan, en waarbij eenige regementen kozakken gevoegd zijn. Over de troepen bij Achalzik voerde de bij Kars gesneuvelde luitenant-generaal Kowalowski het bevel; chef van de Erivansche afdeeling troepen is de generaal Suszloff; doch vooral moet de chef van het leger in Grusie, de luitenant-generaal v. Bebutoff, genoemd worden, onder wiens opperbevel de troepen staan, die het invallend leger van Omer pacha het hoofd zullen moeten bieden. De kerntroepen, die den overwinnaar van Achalzik en Gumri ter dienste staan, zijn allereerst de 19e. divisie infanterie onder bevel van den luitenant generaal Koslowski I, welke uit de brigade musketiers en de brigade Jagers van den generaal Ewdokimoff bestaat, welke laatste gedurende den oorlog met Schamyl op eene kordonlinie tegen dezen stond, doch thans beschikbaar is, omdat de kordonlinien in den vrede met militie bezet worden. Verder kommandeert Bebutoff over de 20ste divisie infanterie, welke mede uit 4 regementen bestaande met de 19de divisie te zamen 16 bataljons telt, hetwelk ten aanzien van den aannaderenden vijand, die alleen op den weg van Kutais 22 bataljons of 20,000 man sterk moet zijn, niet veel is. Doch talrijker zijn de in Imerie en Grusie (Georgie) door Murawieff achtergelaten bataljons reserve, waarvan het getal 32 bataljons bedragen kan, daar het geheele Kaukasische leger 48 bataljons reserve telt, waarbij de militie en de talrijke liniekozakken niet in berekening komen.

Sedert de zaken in Azie een zoo gunstigen keer hebben genomen, heeft de Porte voor eene snelle verbinding tusschen Konstantinopel en het oorlogstooneel in Azie gezorgd. Alle twee dagen komen geregeld stoomers uit Redut Kale en Trebisonde aan, welke hunne reis in 18 uur afleggen. Omer pacha heeft na zijne positien aan de Ingur versterkt te hebben, den 9den November ll. zijne offensive operatien hervat; waarover echter nog nadere tijdingen worden te gemoet gezien.

Engeland.

Een vroeger in Russische, doch later in Engelsche dienst geplaatste geneesheer, maakt de geallieerden daarop opmerkzaam, dat zij toch vooral niet nalaten, om wanneer zij in het aanstaande voorjaar in het bezit van Ockzakoff en de oevers van de Bug mogten komen, in die omstreken opdelvingen te doen als wanneer zij zonder moeite de overblijfselen van de oude stad Olbia zullen ontdekken, waarvan reeds munten en standbeelden naar Odessa en Petersburg zouden gezonden zijn. Hij verklaart verder, dat hij zelf voor eenige jaren van de boeren aldaar gouden, zilveren en koperen munten, die zij bij het omploegen van den grond gevonden hebben, ingewisseld heeft, en die hij later tot een hoogen prijs aan het Britsche museum verkocht had. Ook het graf van Mithridates, op een vulkanischen heuvel bij Kertsch, is, volgens dezen geneesheer, wel waardig nader onderzocht te worden.

— Er is reeds zooveel gesproken over het sparen van Odessa door de geallieerde vloten, dat het niet van belang ontbloot is te vernemen, wat dienaangaande het gevoelen is van den onlangs van Kinburn naar Balaklava teruggekeerden correspondent van den *Times.* Deze, welke vroeger meermalen een aanval op Odessa heeft aanbevolen, laat zich thans aldus uit: » Toen de vloten voor Odessa lagen, deed de Fransche admiraal bij keizer Napoleon aanvrage of de stad gebombardeerd moest worden; het antwoord uit Parijs moet een bepaald tegenbevel geweest zijn, en ook de Engelsche admiraal had van zijne regering instructiën om slechts tot een aanval over te gaan, wanneer hij van het welslagen overtuigd was. De beide vlootvoogden hebben tot nu altijd in de volmaaktste overeenstemming gehandeld, doch hunne positie is in zooverre verschillend, dat de Fransche admiraal onder Pelissier gesteld is, die zijn leger niet door op zich zelf staande operatien wil verzwakken; terwijl sir Edmund Lijons geheel onafhankelijk is van den chef des legers. Eenmaal was er sprake van om aan den Russischen gouverneur de slooping der versterkingen en de uitlevering zijner kanonneerbooten te vragen, als wanneer Odessa gespaard en als eene handelsstad beschouwd zoude worden. In geval van weigering moest hij zich daarentegen op een bombardement der stad voorbereiden. Deze boodschap werd echter nooit afgezonden, daar men wel inzag, dat ingeval van eene weigering, de vloten om der wille van hare eer tot den aanval verpligt zouden geweest zijn; en het is meer dan twijfelachtig of Odessa wel zonder een aanzienlijk ladingskorps verniеld kan worden. De straten zijn ruim uiteengebouwd, de huizen van steen, dewijl zij buitendien zoover achter de strandbatterijen staan, dat zij slechts door mortieren bereikt kunnen worden; daarom zoude het bijna niet mogelijk zijn door het geschut der schepen een algemeenen brand te veroorzaken. Men denke slechts aan Sebastopol; dit was slechter gebouwd dan Odessa. Een jaar lang regende het kogels op zijne daken, ten slotte staken de Russen het zelven aan alle zijden met pek en teer in brand, een harde wind wakkerde de vlammen aan en toch is Sebastopol niet geheel afgebrand. De voorraad kogels en kruid van de geheele vloot zoude ter naauwernood voldoende zijn Odessa in de asch te leggen, terwijl het buitendien voor de linieschepen te gewaagd zoude zijn in de nabijheid der strandbatterijen te gaan liggen. Om Odessa met hoop op goed gevolg aan te vallen, heeft men een aanzienlijk aantal drijvende batterijen noodig om de forten tot zwijgen te brengen en daarna aan de linieschepen de gelegenheid te geven hunne batterijen tegen de stad te rigten; of wel een groot aantal bombardeerbooten met een voldoende reserve artillerie, om de stad verschillende dagen onafgebroken te beschieten; of anders eene armée om het garnizoen af te matten en de stad in den rug aan te vallen; ten slotte zoude ook een geheime vernielingsmachine, zoo als admiraal Dundonald er in een te bezitten, kunnen dienen. Van deze vier methodes schijnt alleen de derde voldoende. De kosten aan materieel bij een bombardement zijn ontzaggelijk groot, zelfs wanneer men in verhouding, zoals bij Kinburn het geval was, niet veel krachts inspanning heeft aan te wenden. Voor elke bom, welke in een huis zoude binnen dringen, zouden bij een bombardement van Odessa er drie in de straten nedervallen. Dit zijn de gronden waarom de vloten niets tegen Odessa hebben ondernomen. Zij hadden zeker veel schade kunnen aanrigten, doch de geheele stad nimmer kunnen vernielen. De Fransche admiraal deed het voorstel verscheidene nachten eenige kanonneer- en mortierbooten de stad digt te doen naderen en kogels er in te laten werpen; sir Edmund Lyons was waarschijnlijk daarentegen van oordeel, dat het oorlogvoeren op zulk een kleine schaal niet met de waardigheid der vloten strookte en men of Odessa met de geheele zeemagt moet aanvallen en vernielen of ongedeerd laten."

— Volgens berekening van sir John Bowring bedraagt de bevolking van China tegenwoordig tusschen de 350 à 400 millioen zielen. Van de Chinesche landverhuizens bevonden zich in Siam 1,500,000, op Java 135,000 alsmede een groot aantal op de Indische eilanden, in Cochin-China, op de Philippijnsche en Sandwichs-eilanden, in de West-Indien en in Australie.

— Thans is een groot militair bolwerk op een punt, tegenover Sheerness gelegen, voltooid, aan welks bouw men twee jaren gearbeid heeft. Dit werk bestrijkt de Teems en de Medway, en is met een genoegzaam aantal stukken geschut voorzien, om de grootste schepen in den grond te kunnen boren. Het metselwerk heeft 12 voeten dikte, en het bolwerk zelf, welks bouw 14,000 p. st. gekost heeft, is 41 voeten hoog.

— De Amerikaansche bladen maken gewag van eene merkwaardige vergiftiging, welke aan boord van een uit Boston vertrokken walvischvaarder heeft plaats gevonden. Bij het eiland Juan-Fernandez gekomen, om water in te nemen, had de bemanning zich uit vermaak met de gewone vischvangst bezig gehouden, en had een aantal platte witte visch, eene soort van brasems enz., gevangen. Van deze visch werd gegeten, ten gevolge waarvan echter 42 personen van de 57 man sterke equipage, weinige uren daarna, onder blijkbare teekenen van vergiftiging, den geest gaven. De overgeblevene 15 man hadden mede in min of meer hevige mate buikpijn te verduren.

— Voor de regtbank te Exeter werd kortelings eene zaak behandeld, die bij vele liefhebbers van pluim- en viervoetig gedierte en bij hen die deze diersoorten geen goed hart toedragen, wegens den last, dien zij dikwijls aan de buren hunner meesters veroorzaken, nog al eene belangstelling had opgewekt. Zeker iemand, diende namelijk eene klagt in, dat zijn buurman er een hofhond op nahield, die hem wegens zijn geblaf 's nachts bijna geen rust liet, maar meer nog dan over dit viervoetig dier, meende hij reden te hebben zich over een haan te beklagen, dien de buurman in zijne kleine menagerie er ook al op nahield, want laatstgemelde vond het goed, regelmatig elke minuut zes a zeven malen te kraaijen.

In zijn eisch tot voldoening voor den door hem geleden last was de klager echter zeer matig, want hij vorderde niet meer dan een pond sterling.

De regter, na ook de andere partij gehoord te hebben, verklaarde dat de bewoners van steden en dorpen geenszins het regt hadden om er dieren op na te houden, die het den buurlieden lastig maakten, doch van den anderen kant moesten laatstgemelden ook niet al te gevoelig zijn, maar daarentegen een tamelijk geblaf en gekraai voor lief nemen. Redelijkerwijze behoefde echter geen haan 150 maal in 25 minuten zijn alles behalve slaapverwekkend gekraai te laten hooren. De verweerder werd dientengevolge tot eene boete veroordeeld van 1 shilling, met bijvoeging dat voor elk onbetamelijk gekraai zijns haans in het vervolg zijn buurman een nieuwe klagt kon indienen.

Frankrijk.

De Fransche dagbladen deelen mede, dat volgens de laatste berigten uit Hong-Kong, de heer Bourboulon, gevolmagtigd minister van Frankrijk te Canton, zich gereed maakte om van daar te vertrekken en dat hij vervangen zal worden door een ondergeschikt ambtenaar dier legatie, die een invloed heeft weten te verkrijgen, welke niet anders dan gunstig kan aangewend worden voor de hervormingen, die men in de binnenlandsche organisatie van het Hemelsche Rijk te gemoet ziet. Onder de veranderingen, die in dat rijk reeds zijn ingevoerd, verdient vooral gemeld te worden, dat de regering van China in het bezit is van twee gewapende stoombooten ter bescherming van den handel, welke twee stoombooten reeds belangrijke diensten bewezen hebben, daar zij in de golf van Leao Tong, met behulp van eene Engelsche brik, 22 barken toebehoorende aan zeeroovers, hebben verbrand en laten zinken. Dit is reeds de tweede maal sedert de verovering van Shanghae door den admiraal Laguerre, dat de mandarijnen de hulp der Europeanen annemen in hunne worsteling tegen de opstandelingen, die vooral in den laatsten tijd gemeene zaak gemaakt hebben met de zeeroovers, tot groot nadeel en gevaar van den kusthandel. Zelfs werd te Hong-Kong verzekerd, dat twee Engelsche schoeners, die van Shanghae kwamen, in handen dier roovers gevallen waren.

— Om zich een denkbeeld te maken van de grootsche en indrukwekkende wijze waarop de uitreiking der belooningen aan de tentoonstellers te Parijs heeft plaats gehad, diene het volgende: Het orkest werd voor deze gelegenheid door Berlioz gedirigeerd en bestond uit meer dan 1000 personen, namelijk voor den zang 240 bassen, barytons en tenoren, 220 alten en sopranen en 70 koorknapen, en voor het orkest 250 blaasinstrumenten, 120 violen, 50 alten, 40 violoncellen, 40 contrabassen en 35 harpen. Bij die plegtigheid werd door dit reusachtig orkest *l'Impériale*, cantate van Berlioz, uitgevoerd door twee koren, begeleid door twee orkesten, een koor van Haendel; de finale der 9de Beethovensche sinfonie; het koor der 4de acte van *Les Huguenots*, waarbij het monnikenkoor door 20 baszangers vertegenwoordigd werd; het gebed uit de opera *Moïse*, met begeleiding van 35 harpen, het *Ave Verum* van Mozart; de ouverture *Freyschutz*, het koor en ballet uit de *Armide* en de twee eerste nummers van het *Te Deum* van Berlioz. Men was voornemens tien of twintig soortgelijke concerten in het glazen paleis te geven. Berlioz dirigeerde zijn orkest door middel van een *elektriek* metronomium van nieuwe vinding, vermits het niet alleen door middel van vijf draden de bevelen van den hoofd dirigent aan de vijf tweede-orkestmeesters mededeelt, maar tevens zoodanig is ingerigt, dat al het onveranderlijk werktuigelijke van een metronomium hier vervalt, vermits de hoofddirigent, door het drukken op een koperen toets, desverkiezende bij iederen maat het tempo veranderd kan aangeven.

— De *Oester. Z it.* deelt mede, dat Keizer Napoleon, toen hij van de plegtigheid der prijsuitdeeling naar de Tuilerien terugkeerde, de volgende woorden tot eenigen zijner vertrouwden gesproken heeft: „Goddank! mijn geweten geeft mij de getuigenis, dat ik regt heb de staatkundige rigting, welke ik in de Oostersche zaak insloeg, te vervolgen. Ik heb sedert het begin van den oorlog tegen Rusland mij zelven dikwijls de vraag gedaan; of ook de luister van den troon of de inblazingen der eigenliefde mij in beslissende oogenblikken zouden doen voorbijzien of ik mij op den regten of op den verkeerden weg bevind. Dan de weerklank, die mijne woorden thans in de borst niet alleen van mijn eigen volk, maar ook der vertegenwoordigers van alle natien der wereld, die in het kristallen paleis aanwezig waren, vonden, hebben mij de innigste overtuiging ingeboezemd, dat onze zaak eene heilige, eene regtvaardige is, wier zegepraal ik ook zweer te zullen verzekeren." Degene, welke dit mededeelt, verpandt zijn woord van eer, dat hem deze woorden door een oorgetuige, letterlijk medegedeeld werden.

— Omtrent het doeleinde van den oorlog tegen Rusland hoort men te Parijs de volgende beschouwingen onder het publiek voordragen. De Engelsche marine en de Fransche landarmee hebben Rusland wel niet doen vallen, doch zijnen grenswal gebroken. Engeland in het bijzonder beoogt den val van de Russische magt in den Kaukasus, omdat van den Kaukasus uit, voor Rusland steeds de poorten openstaan tegen Perzie, Armenie, Koerdistan, alsmede tegen Anatolie; omdat van den Kaukasus uit de Russische staatkunde eenen beslissenden invloed uitoefenen zal op den toestand der beide groote Mahomedaansche magten, die altijd naijverig jegens elkander zijn. Sebastopol bedreigde Konstantinopel zonder Azie te bedreigen, en als dreigwoord tegen Konstantinopel was Frankrijk misschien meer nog dan Engeland op den val der Russische magt in de Krim gezet. Wat Engeland inzonderheid in de Krim beoogt, is de ondergang van de Russische marine, en de geheele vernieling van de groote haven-inrigting van Sebastopol zelf. Zoo lang de oorlog een Aziatische, blijft, en hoogstens tegen de Russische vestingen in de Oostzee woedt, kan Europa toezien; maar een Aziatische oorlog en een bloote aanval op de Baltische kusten kan deze kampstrijd bezwaarlijk op den duur blijven, en het is te verwachten, dat bij eene uitbreiding, Engeland en Frankrijk de Duitsche en Scandinavische magten om zoo te spreken zedelijk noodzaken zullen om zich te verklaren.

Duitschland.

De voornaamste Duitsche dagbladen stemmen alle overeen in het gevoelen, dat zoo lang Rusland zich niet geneigd toont, om onvoorwaardelijk aan de eischen der Westersche mogendheden te voldoen, en daardoor toereikende waarborgen voor de toekomst te geven, er geen uitzigt op het herstel van een duurzamen vrede bestaat. „Het despotismus, zegt de onder het oog des bonddags verschijnende *Postzeitung*, dat over de kracht en het leven van 70 millioen onderdanen beschikt, is en blijft een gevaarlijke vijand voor de Europesche civilisatie. Met deze hulpmiddelen voorzien, kan Rusland weder een nieuw Sebastopol aanleggen, eene nieuwe talrijke vloot in de Zwarte Zee bouwen, waartoe het zich beroemt, door zijne scheepstimmerwerven en magazijnen te Nikolaïeff, ten allen tijde in staat zijn. Maar gecivilizeerde natien, zoo als Engeland en Frankrijk, kunnen niet steeds op schildwacht staan, om dien gevaarlijken vijand te bewaken, jeugdig kunnen zij millioenen gouds en honderd duizende menschen opofferen, om aan de Russische veroveringszucht paal en perk te stellen. De Europesche civilisatie eischt spaarzaamheid met het leven en geld der volken. Offers van dien omvang, zoo als de tegenwoordige oorlog die eischt, kunnen slechts éénmaal in eene eeuw gebragt worden en het werk moet derhalve voortgezet worden, tot dat een resultaat is bereikt, dat het hervatten daarvan, in de toekomst, onnoodig maakt.

Dit is het regt der Westersche mogendheden en niemand kan het laken, dat zij het met inspanning van al hare krachten, vervolgen. Het hangt thans voornamelijk van Duitschland af, om in zijn eigen belang, en zelfs in dat van Rusland een einde aan de gruwelen des oorlogs te maken. In de tegenwoordige eeuw, is Duitschland reeds met woord en daad tegen den verstoorder van den Europeschen vrede, die toen Napoleon I heette, met het beste gevolg opgetreden. Indien andere Europesche staten hunne stem bij die van Duitschland voegden, dan zoude naar alle waarschijnlijkheid, Rusland door min bloedige middelen tot toegevendheid gebragt worden. Hiertoe is het oogenblik thans bijzonder gunstig. Moge men hetzelve niet ongebruikt voorbij laten gaan.

— Een kalm oordeel over de kwestie van vrede of oorlog vindt men in de volgende regelen van de *Edinburgh Review*:

„Wij stemmen van harte in met het algemeene gevoelen der natie, dat wij verpligt zijn voordeel te trekken van onze gelukte pogingen, en dat geen vrede geteekend kan worden, zonder dat het overwigt van de wapenen der geallieerden erkend en het hoofddoel hunner staatkunde in het vervolg tegen aanranding gewaarborgd wordt, doch men moet niet uit het oog verliezen dat Engeland en de britsche regering niet alleen in dezen krijg te beslissen hebben, en dat de handhaving van ons naauw en innig verbond met Frankrijk, een voorwerp van grooter gewigt voor het algemeene welzijn en voor onze eigene belangen is, dan de nederlagen en vernedering van Rusland. Een der voorwaarden en waarborgen die ten grondslag lagen van dat verbond, was de gematigdheid van het oogmerk en de belangelooze aard van den krijg." — En iets verder: „Wij stellen groot vertrouwen in de getrouwheid van onze bondgenooten, in de bezadigdheid, vastheid en het oordeel van den keizer der Franschen, met betrekking tot de behandeling der krijgsbelangen. Doch wanneer wij buitensporige eischen zien opwerpen, als wij vernemen, dat Ruslands magt vernietigd, zijn grondgebied verbrokkeld, de verdrukte nationaliteiten van Europa tot oproer aangespoord, en de oorlog voortgezet moet worden met onverminderde woede, met oogmerken die niet tot het oorspronkelijke doel der verbondene mogendheden behoorden, dan antwoorden wij, dat deze overdrevende zienswijze geenzins te vinden is in dat verbond, waarop het welslagen van onze zaak voornamelijk rust, en dat ons bondgenootschap gevaar loopt, indien men op onze tegenwoordige behaalde zegepraal plannen wil bouwen van overwinningen, of van groote veranderingen in het europesche grondgebied, en alzoo een nieuwen en veel onreiner oorlog beginnen."

— Onderscheidene Duitsche dagbladen behelzen mede beschouwingen over den staat van uitputting, waarin Rusland zich reeds thans, na een oorlog van nog geen twee jaren, bevindt. De welvaart is al dermate verminderd, dat zelfs de aanzienlijkste adelijke familien zich in hare huishouding tot het strikt noodige moeten beperken. In weerwil van de herhaalde buitengewone ligtingen, die gedurende dit korte tijdsbestek werden bewerkstelligd, heeft de regering zich nog genoodzaakt gezien, om zelfs den landstorm in het veld te brengen, waardoor eene onbeschrijfelijke ellende over de bevolking is gebragt, en de armoede en nood der teruggelatene familien tot een hoogen graad is geklommen. Het ontbreekt reeds aan handen voor veld- en anderen arbeid; de handel staat stil en de uitvoer der produkten heeft geheel opgehouden. Daarbij zijn de prijzen van wijnen, koffij, suiker, tabak, specerijen en vele andere waren tot eene voorbeeldelooze hoogte gestegen. Men is het algemeen eens, dat deze oorlog de eigenlijk zwakke zijde van Rusland aan den dag heeft gebragt. In plaats van in dit verbazend groote, maar zwak bevolkte rijk, de Europesche beschaving en met deze den landbouw, den handel en de nijverheid aan te moedigen en te bevorderen, heeft de regering gepoogd haar grondgebied in het oneindige te vergrooten.

— Aan de *Oesterr. Zeitung* wordt uit Parijs geschreven, dat na den val van Sebastopol de vraag is ter sprake gekomen of de Westersche mogendheden niet met volle regt bij een te sluiten vrede schadeloosstelling voor de oorlogskosten van Rusland konden eischen. De Engelsche regering had gaarne een dergelijk artikel bij de vredespreliminairen gevoegd gezien, doch keizer Napoleon moet zich op tweederlei gronden daartegen verklaard hebben. In de eerste plaats, om aan Europa de overtuiging te geven, dat de Westersche mogendheden in het belang van het algemeen staatkundig evenwigt den oorlog hebben gevoerd, zonder daarvoor eene schadeloosstelling te verlangen, en in de tweede plaats omdat de finantiele toestand van Rusland niet van dien aard is, om eene, al ware het dan ook slechts gedeeltelijke teruggave der oorlogskosten te veroorloven, en de keizer der Franschen aan Rusland geen andere vredes-voorwaarden wil opleggen, dan de zoodanige, welke aannemelijk en uitvoerbaar zijn. Daarentegen zouden de Westersche mogendheden zich strenger dan ooit aan de vier punten van waarborg houden en de bezetting der Krim als een onderpand doen geleden, zoo lang tot de vier waarborgen verwezenlijkt zullen zijn.

— Bij gelegenheid van de onderscheiding, met welke generaal Canrobert bij zijne doorreis in Noord-Duitschland is ontvangen, maak de *Deutsche allgemeine Zeitung* de aanmerking, dat de afkeer welke het Duitsche volk heeft van alles wat Russisch is, eene wijze van beschouwing ten aanzien van Frankrijk heeft te weeg gebragt, welke niet te ver mag gaan. Daarbij wordt aan de Russischgezinden in Duitschland onder het oog gebragt, dat zij het meest hebben bijgedragen, om deze sympatie voor Frankrijk te doen ontstaan. Zij zijn het, welke in de Duitschers het gevoelen hebben opgewekt, dat de vijand huns vijands hun beste vriend is. De vernedering van Rusland met of zonder toedoen van Duitschland, is en blijft volgens bovengenoemd dagblad, een zegen niet alleen voor Duitschland, maar voor geheel Europa. Evenwel waarschuwt het blad ten opzigte van Frankrijk niet al te ver te gaan.

— Uit Bremen wordt gemeld, dat door het onlangs door den czaar uitgevaardigde verbod tot uitvoer van graan, de handel dier stad ernstig bedreigd wordt. In het vertrouwen dat het Rusland voor wenschelijk moest zijn, van zijne producten zooveel als slechts mogelijk was af te zetten, hadden de Bremer kooplieden ten vorigen jare schepen naar het noordelijk gedeelte van Noorwegen gezonden, die het vertrek van het blokkade eskader zouden afwachten en vervolgens naar Archangel zeilen, om aldaar rogge in te nemen, voor dat het blokkade-eskader er zich dit jaar weer zou vertoonen. Deze onderneming gelukte, zoodat men dit jaar nog meer schepen dan ten vorigen jare naar Noorwegen zond, welk voorbeeld ook door andere handelssteden gevolgd werd. Reeds moeten omstreeks 30 schepen, waaronder 22 uit Bremen, Archangel bereikt hebben na het vertrek van het blokkade-eskader, welke thans alle door dien verbods-maatregel getroffen worden, met uitzondering van 5, die reeds met eene lading graan uit Archangel vertrokken zijn. Voor de overige schepen blijft thans niets anders over, dan zonder lading terug te keeren.

— In Duitschland baart eene kwestie groot opzien, die in kleinere afmetingen van denzelfden aard is als de kwestie van den Sondtol. De betrokken staten hadden namelijk eene conferentie van gevolmagtigden te Bregenza belegd, ten einde zich onderling te verstaan wegens de vrijmaking van het meer van Constanze van alle belemmeringen en lasten, die er tot nu toe de vrije ontwikkeling van handel en scheepvaart in den weg stonden. In die conferentie werd men het volkomen eens. Maar daarna bleek het, dat een klein gedeelte van dat meer, bekend onder den naam van het meer van Uberlingen, aan Baden behoort en nu beweert de Badensche regering dat de vaart daarover het uitsluitend regt is, van eenige Badensche localiteiten, die van dat regt geen afstand willen doen, zonder eene aanmerkelijke schadevergoeding. Er zullen nu tot opheffing van dien Badenschen tol nieuwe conferentien plaats hebben.

Kunsthout.

Van de vier groote desiderata of problemen der industrie, die Baco, in zijn werk *de augmentis scienciarum*, aan toekomende eeuwen ter verwezenlijking opdroeg: het temperen van staal zoo dat het glas en steen kunne doorsnijden; het fabriceeren van glas dat zich even als metaal laat hameren en smeden, hetgeen gelijk men verhaalt bij de ouden bekend geweest is; het smeltbaar maken van marmer en gehouwen steen; en eindelijk om het hout kneedbaar te maken en geschikt om daardoor alle vormen aan te nemen; van deze desiderata zijn bereids de twee laatste tot werkelijkheid geworden. Het marmer kan gesmolten worden, en het hout wordt door Potin en Berth te Parijs, na eerst tot een fijn meel of zaagsel gemaakt te zijn, met lijm en eene oplossing van looistof gemengd; waardoor het hout eerst een deeg wordt, dat zich in alle gedaante laat vormen en kneden, en vervolgens steenhard opdroogt. Het laat zich in dien staat met bijtel en vijl bewerken en polijsten.

Op zulke wijze vervaardigde plastische werkstukken, zijn, zegt men, duurzamer als die van gewoon hout, en de voorwerpen, zoo in vormen gemaakt, kunnen van het beste snijwerk niet onderscheiden worden.

Hoeveel brood uit eene gegevene hoeveelheid meel wordt verkregen.

Uit honderd deelen meel bekomt men:

		deelen brood
volgens Accum en Prechtl		125
„ Ure (naar de Parijsche behandelingswijze)		127
„ Dumas		130
„ Hermbstädt		133

Bij eene proef, door Heeren in de militaire bakkerij te Hannover genomen, verkreeg deze uit 100 pd. meel zelfs 135 pond brood. Hij nam vervolgens proeven met brood, uit twee bakkerijen in genoemde stad afkomstig, dat hij langs den scheikundigen weg uitdroogde, ten einde uit het overblijvende de hoeveelheid meel, zoowel als de zout-, melk- en gistdeelen te bepalen, die tot de zamenstelling van dit brood gebezigd waren geworden. Volgens deze proefnemingen, waarbij op een verlies van meel, ten gevolge der gisting, van 1,53 pCt. gerekend, en het vocht, in het meel vervat, gemiddeld op 12,85 pCt. geschat werd, leverden de twee bakkerijen uit 100 pond tarwemeel, dat eene gewone hoeveelheid vochtdeelen bevatte, in brooden van vijf verschillende benamingen, 125,3 tot 141,3 in de éene bakkerij, en in de andere 120,8 tot 131,7 deelen; terwijl honderd deelen roggemeel uitleverden, in de eene bakkerij 131 en in de andere, 134,2 pond brood. Naar deze uitkomsten nam Heeren aan, dat gemiddeld uit 100 pond tarwemeel kunnen verkregen worden 125 a 126 pond tarwebrood en uit 100 pond roggemeel 131 pond roggebrood.

Producten Handel.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 7 dezer, van Plantage *Ornamibo*, 43 vaten a 9,83 cent.

Scheepvaart.

Uitgeklaard.

Den 7den dezer, de Eng. schoener *Lady of the Night*, kapt. G. Anderson, naar Demerarij, lading: 3 balen Kakao 390 pond, 15 vaten Bakkeljaauw, 15 dito Pik, 5 dito Teer, 30 zakken buitenlandsche Rijst, 20 Kazen, 1 kist monsters Manufacturen, 2 oxhoofden Azijn, 20 manden Aardappelen, 20 vaatjes Boter, 1 vat Hammen, 1 dito Stroohoeden, en voor Exportatie 1 vat compositie kaarsen.

Schepen in Lading,

NAAR AMSTERDAM.

Wilhelmina, kapt. C. H. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Cuba, kapt. Zeijlemaker, adres bij F. P. Bouguenon.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij Gisius en Co.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Plata, kapt. J. H. Henning, adres bij F. P. Bouguenon.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.